

بسمه تعالی

وزارت صنایع، معادن و تجارت
معاون محترم طرح و برنامه
جناب آقای دکتر سعید زرندی

با احترام. ضمن تشکر از وقتی که برای آشنایی و تبادل نظر اختصاص دادید به‌ضمیمه نقطه نظرات جمعی از فعالین حوزه بلاک‌چین و رمزارز در مورد «دستورالعمل صدور جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری برای استخراج رمز ارز» تقدیم می‌گردد.

مسعود داوری‌نژاد
مشاور فناوری اطلاعات و ارتباطات

۳۰ شهریور ۱۳۹۸

۱۳۹۸/۰۶/۳۰ ۱/۳

دستورالعمل صدور جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری برای استخراج رمزارز که در تاریخ ۲۷ شهریور برای اظهارنظر در اختیار قرار گرفت حاوی اشکالات و ابهاماتی است که ذیلاً تقدیم می‌گردد.

سازمان تجارت جهانی متجاوز از بیست سال است که برای کمک به توسعه پایدار کشورها توصیه به ایجاد نظام و سیاست‌های تنظیم مقرراتی برای ارتقاء استانداردهای زندگی و رضایت‌مندی و حفظ حقوق مصرف‌کنندگان نموده و بر این اساس مدارک مهمی مانند «مقررات صدور پروانه»، «مدیریت تعرفه‌ها»، «اصول و سیاست‌های رقابت» و تعدادی مدارک مهم دیگر را تدوین و در خیلی از ۱۲۶ کشور عضو با تغییراتی به‌عنوان قانون یا آئین‌نامه‌های اجرایی تصویب شده است. بخشی از موارد مورد اشاره در فصل نهم «اصلاح اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی» نیز بر همین اصول تکیه شده است.

این دستورالعمل ضمن آنکه به جهت نحوه ثبت‌نام روش درستی را پیش گرفته ولی به واسطه عدم توجه به بدیهی‌ترین اصل «مقررات صدور پروانه» خطای راهبردی مهمی را مرتکب شده که البته نه متوجه وزارت صنایع بلکه نقیصه مصوبه هیئت محترم وزیران می‌باشد. برخی از موارد ذیلاً تشریح می‌گردد.

۱- از اصول و اهداف صدور پروانه حمایت از حقوق جامعه مصرف‌کننده و حقوق سرمایه‌گذار و تنظیم روابط میان آن‌ها و با دولت می‌باشد که در مورد پروانه بهره‌برداری مورد اشاره در دستورالعمل که تنها یک شخص می‌باشد که خود بدون هیچ وام بانکی یا امتیاز دولتی سرمایه را تأمین می‌کند و خود تولید می‌کند و خود تمام محصول را مصرف می‌کند محلی برای ورود دولت وجود ندارد. در این موارد دخالت دولت بی‌مورد و از مصادیق ایجاد موانع غیر ضرور است و نتیجه‌ای جز گران کردن تولید رمزارز و دامن زدن به مفاسد درگیر نظارت‌های دولتی نیست. مکانیزم‌هایی که به اسم مجوز و پروانه در دستورالعمل قید شده باید تنها به ثبت‌نام و اخذ مشخصات متقاضی و کلان برنامه تجاری وی بسنده نماید.

۲- محدود نمودن مدت پروانه به یک سال در ماده ۲۲، (ایضاً شش ماه در ماده چهار برای جواز تأسیس) محدود نمودن افق و میزان سرمایه‌گذاری و کاملاً بازدارنده است. ایجاد یک مزرعه متوسط با سه مگاوات برق نزدیک به ۲۵۰ میلیارد ریال سرمایه‌گذاری نیاز دارد که بدین شکل تمام سرمایه‌گذاری بعد از ۱۲ ماه در دست کرم و لطف یک کارشناس دولتی قرار می‌گیرد که بعد از بازدید پروانه را تمدید کند یا سرمایه‌ها را به باد دهد. سوابق این امور در کشور همواره با فساد رقم خورده است. تن دادن به این امر تنها با سبک و سنگین کردن دست‌آوردها و مکتسبات آن قابل توجیه است. کدام شرط است که عدم تحقق آن باید موجب لغو پروانه شود؟! راندمان تولید؟ مصرف بیشتر یا کمتر از برآورد اولیه برق؟ بیشتر یا کمتر شدن تعداد دستگاه‌ها یا تراشه متوقع؟ جابجایی مزرعه؟ تمام این موارد که در محدوده برنامه تجاری متقاضی است با نصب کنتور سه‌زمانه در مزرعه که بعد از نصب آن توسط وزارت نیرو مزرعه شروع به کار می‌کند قابل تأمین است. متقاضی با پرداخت هزینه برق مسئول بهره‌وری، سود و زیان عملیات است و هیچ نیازی به دخالت دولت با عناوینی مانند نظارت در برنامه تجاری خود ندارد علاوه بر آن که دامن‌زدن به فساد نیز خود خطای بزرگی است. با توجه به حجم سرمایه‌گذاری موردنیاز مدت پروانه در حد پنج سال معقول خواهد بود. این امر با ضوابط ضد توسعه‌ای وزارت نیرو در بخش تولید برق توسط بخش خصوصی که بالای ۵۳٪ برق

- کشور را تولید می‌کنند و بر اساس پروانه یک‌ساله شکل گرفته ابعاد فاجعه‌آمیزی به خود گرفته و سرمایه‌گذاری‌های موجود را به‌شدت به خطر انداخته و موارد جدید را به صفر رسانده است.
- ۳- در تبصره ذیل تعریف متقاضی صدور جواز تأسیس برای اشخاص حقیقی و حقوقی غیر ایرانی مجاز شمرده شده است. به نظر می‌رسد بر اساس ماده پنج «قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی» مصوب ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۸ این قبیل امور تنها با استفاده از مشارکت ایرانی- خارجی (با سهم شرکت ایرانی حداقل پنجاه و یک درصد) ممکن می‌باشد مگر آن‌که زیر چتر قانون حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی اقدام گردد.
- ۴- به جهت پرهیز از ابهام، در مورد متقاضیان استفاده از انرژی‌های سبز مانند خورشیدی یا بادی (و برخی فناوری‌های جدیدتر) در تبصره ماده ۱۲ و عدم نیاز به هماهنگی با هیچ دستگاه دولتی ذکر صورت نگرفته و جا داشت استفاده از این نوع انرژی‌ها و یا برق‌آبی برای عملیات استخراج مورد حمایت وزارت نیرو قرار می‌گرفت که متأسفانه ذهنیت بگیر و ببندی و غیر توسعه‌ای غالب بر آن وزارت‌خانه باعث غفلت از این امور است.
- ۵- ذکر عنوان طبقه‌بندی آی‌سیک (ISIC) در تعریف فعالیت استخراج بدون مشخص نمودن شماره طبقه‌بندی آن هیچ هدفی را تأمین نمی‌کند و با نگفتن آن یکسان است و اگر فناوری (ASIC) مورد نظر بوده آن نیز به‌واسطه درج فناوری خاص در پروانه به‌دوراز اصل خنثی بودن پروانه از منظر فناوری است که به‌هر صورت حذف آن ضروری است.
- ۶- قشری از دانشجویان و اشخاص پیشرو در فناوری‌های نوین در چند سال گذشته در حد توان مالی خود به استخراج خانگی و یا در کارگاه‌های خصوصی بستگان خود ظرفیت‌های کم استخراج رمزارز راه‌اندازی نمودند و درآمد آن به‌هر صورت برای آنان قابل توجه بوده و برای آن حساب باز نموده‌اند، در این دستورالعمل فراموش شده‌اند. باید توجه داشت که حسب صراحت قانون اساسی حق آزادی انتخاب کسب و کار در اصل ۲۸ و همچنین در بند ۴ از اصل ۴۳ تضمین شده‌است و هیچ مقام دولتی نمی‌تواند کسی را از ادامه کسب و کار ممکن و حلال محروم سازد. بدین ترتیب ماده ۱۶ باید به این شکل اصلاح شود. «پروانه بهره‌برداری برای متقاضیانی که جمع توان برق مصرفی تجهیزات استخراج رمزارز آن‌ها کمتر از ۷۵ کیلووات باشد غیر صنعتی تلقی شده و به پروانه نیاز ندارند.»
- ۷- قید تأمین کلیه زیرساخت‌های لازم شامل برق و گاز توسط متقاضیان در ماده هشت باید به «در محدوده مزرعه» اصلاح شود والا مسلماً تأمین خط لوله گاز و ایستگاه‌های تقلیل فشار گاز و برق و ترانس‌های تبدیل و کابل فشار قوی متوجه متقاضیان استخراج رمزارز نمی‌شود و سرمایه‌گذاری زیربنایی دولت است.
- ۸- قید برخی از شرایط در بندهای متفاوت دستورالعمل ضمن آن که هیچ هدف قابل توجهی از وظایف وزارت صنایع را تأمین نمی‌کند و موجب گران شدن قیمت تمام شده و هزینه‌های غیرضرور مابینگ است. برای مثال اخذ اجازه‌نامه رسمی (ماده ۱۸) برای چیست؟ اگر فردی خود صاحب ملک است یا به‌صورت شراکتی از امکانات منجمله محل استفاده می‌کند، اجازه‌نامه رسمی به چه کار می‌آید؟ یا اگر شخصی در حال حاضر در یک شهرک صنعتی صاحب ملک است اجازه‌نامه و یا مجوز شهرک چه کمکی به چه کسی است؟ وزارت صنایع باید تا می‌تواند این سرپل‌هایی که هریک می‌تواند دکانی برای اخذ رشوه و فساد باشد را جمع نماید نه آن‌که تعداد آن را زیاد کند. همچنین است موضوع صدور پروانه جدید با تغییر ظرفیت استخراج منظور در ماده ۱۹ آن‌هم در فناوری‌ای که می‌تواند هر سه ماه استفاده تعدادی زیادی از تجهیزات را بلا موضوع یا غیر اقتصادی نماید و یا از مدار خارج کند و یا جای‌گزین نماید و یا افزایش دهد. این موارد را می‌توان نمونه فاجعه‌آمیز از دخالت غیر مولد دولت در تولید صنعتی قلمداد کرد.
- ۹- در چندین ماده از دستورالعمل از جمله مواد شش و ۱۷ واحدهای موجود صنعتی از ورود به استخراج رمزارز منع

شده‌اند. نگاهی به وضعیت شهرک‌های صنعتی و واحدهای صنعتی اطراف شهرهای بزرگ حکایت از تعطیلی و وضعیت اسفبار تعداد زیادی از این واحدها بعد از اعمال تحریم‌های ظالمانه آمریکا و یا تغییر عمده نرخ ارز دارد که اغلب درگیر دیون عقب‌افتاده کارگری و مطالبات عقب‌افتاده به بانک‌ها و بیمه‌ها و برخی بابت چک‌های برگشتی در زندان می‌باشند. درآمد ناشی از ورود برخی از آنان به حوزه استخراج رمنارز یا اجاره بخشی از امکانات این واحدها در چند سال گذشته برای استخراج رمنارز بارقه‌ای از امید برای آنان بوده و برخی توانسته‌اند درگیری‌های کارگری را به امید آنان تسلی دهند.

اکنون این سؤال از وزیر محترم صنایع پرسیده می‌شود که انگیزه شما در محروم نمودن و لطمه بیشتر به این قشر که بنا به وعده‌های شما درگیر مسائل تولید صنعتی شده‌اند چیست؟ چرا هر روزه‌ای برای نجات تعدادی از آن‌ها در این شرایط سخت اقتصادی را بر نمی‌تابید؟ وزیر محترم نیرو با کج‌سلیقه‌گی ضربه مهلکی به بخشی از اقتصاد کشور زد و اکنون هر ماهه نزدیک ۳۵ میلیون دلار (معادل ۲۱۰۰۰ بشکه نفت خام در روز) از کیسه ملت به دریا می‌ریزد و همین‌طور ادامه دارد. از وزارت نیرو با بی‌توجهی‌ای که به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی تولیدکننده برق که ۵۳٪ برق کشور را تأمین می‌کند و علمدار این قائله بوده و اکنون خود را عقب کشیده و وزارت صنایع را در سیل برخورد عمومی قرار داده توقعی برای اصلاح مسیر نیست. شاید در ترکیب دولتی توسعه‌ای پاسخ‌گو بودن معیار شود و این تصمیماتی که تماماً خلاف مصالح عمومی است به نقد و بحث گذاشته شود.

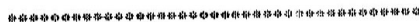
از وزارت صنایع توقع است که با در نظر داشتن مصالح ملی و در ساده‌ترین شکل بدون بوروکراسی و باز کردن مسیرهای جدید فساد، نقش مصلحانه و توسعه‌محور خود را ایفا نماید.

عنوان: دستورالعمل صدور جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری برای استخراج رمزارز	شماره: ۵۰۹/۱۰
واحد مسئول: معاونت‌های طرح و برنامه و امور صنایع	پیوست: مصوبه هیئت محترم وزیران به شماره ۵۸۱۴۴/ت ۵۵۶۳۷-ه مورخ ۱۳۹۸/۵/۱۳
حوزه کاربرد: سازمان صنعت، معدن و تجارت استان‌ها	
تصویب کننده: وزیر صنعت، معدن و تجارت- رضا رحمانی	تاریخ تصویب:

مقدمه

در راستای اجرای بند ۲ مصوبه هیئت محترم وزیران به شماره ۵۸۱۴۴/ت/۵۵۶۳۷-ه مورخ ۱۳۹۸/۵/۱۳ در خصوص صدور مجوز برای فعالیت در حوزه استخراج رمزارز، ضوابط و شرایط صدور جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری برای تولید یا استخراج رمزارز به شرح ذیل تدوین و ابلاغ می‌شود. توجه ذینفعان، به مفاد بند ۱ مصوبه مذکور مبنی بر قبول مسئولیت خطریذیری (ریسک) از سوی سرمایه‌گذاران و متعاملین استفاده از رمزارزها را جلب می‌نماید همچنین خاطرنشان می‌شود استفاده از رمزارزها مشمول حمایت و ضمانت دولت و نظام بانکی نبوده و استفاده از آن در مبادلات داخل کشور مجاز نیست.

در این دستورالعمل بر مواردی چون ضرورت رعایت قوانین و مقررات مربوط به احداث و بهره‌برداری از واحدهای استخراج‌کننده رمزارز توسط دریافت‌کنندگان جوازهای تأسیس و پروانه بهره‌برداری، صدور پروانه بهره‌برداری برای شخص حقیقی و حقوقی، الکترونیکی بودن فرایندها، لزوم داشتن و فعال‌بودن شناسه کسب و کار برای یکپارچه‌سازی اطلاعات و خدمات تأکید شده است.

کلیات و تعاریف

واژه‌هایی که در این دستورالعمل به کار می‌روند به شرح زیر تعریف می‌شود:

وزارت: وزارت صنعت معدن و تجارت

سازمان: سازمان‌های تابعه استانی وزارت

رمزارز: فرآورده پردازشی رمزنگاری شده

فعالیت استخراج رمزارز (ماینینگ): عملیات حل مسائل رایانه‌ای به وسیله دستگاه‌های استخراج رمزارز (ماینر) که در قالب طبقه‌بندی آپسیک (ISIC) اقدام به استخراج و تولید فرآورده‌های پردازشی رمزنگاری شده (رمزارز) می‌نماید.

دستگاه استخراج (ماینر): دستگاه‌هایی که با اتصال به شبکه از طریق الگوریتم‌های ریاضی کشف رمزارز را انجام می‌دهند.

واحد استخراج‌کننده رمزارز: مکانی است که در آن با کمک دستگاه‌های استخراج و تأسیسات لازم، رمزارز استخراج می‌شود.

ظرفیت استخراج: ظرفیت پردازش اطلاعات دستگاه‌های استخراج (ماینر) برحسب هش (H) و اضعاغ آن، مانند: (M11, GH, TH)

جواز تأسیس: سندی است که بر اساس پرسشنامه تکمیل شده توسط متقاضی صادر می‌شود و بیانگر پیش‌بینی ظرفیت استخراج برای محصول رمزارز است.

پروانه بهره‌برداری: سندی است که براساس این دستورالعمل صادر می‌شود و بیانگر ظرفیت و فعالیت در حوزه استخراج رمزارز در مکانی معین است.

متقاضی: اشخاص حقیقی و یا حقوقی اعم از ایرانی یا غیرایرانی متقاضی دریافت مجوز در خصوص استخراج رمزارز می‌باشند.

سامانه: سامانه بهین‌یاب (www.behinyab.ir) و یا سامانه‌های دیگری که به عنوان پایگاه اطلاعات و پنجره واحد خدمات وزارت بعداً راه‌اندازی و اعلام می‌شود.

شناسه کسب و کار: شناسه یکتایی است که به بنگاه (واحد) کسب و کار و از طریق سامانه اختصاص می‌یابد. این شناسه بر روی مجوزهای صادره موضوع این دستورالعمل درج می‌شود.

صدور جواز تأسیس

ماده ۱. جواز تأسیس برای ایجاد ظرفیت‌های جدید و توسعه فعالیت در زمینه استخراج رمزارز صادر می‌شود. اطلاعات درج شده در جواز تأسیس، براساس فرم‌های سامانه شامل شناسه کسب و کار، شماره و تاریخ ثبت دبیرخانه، شرایط مربوط به جواز، نام و شناسه شخص حقیقی یا شخص حقوقی دارنده جواز، فهرست فعالیت‌ها، پیش‌بینی سرمایه‌گذاری، اشتغال، ظرفیت، ارزش ماشین‌آلات، تعیین مدت اجرای طرح و دوره گزارش پیشرفت پروژه است.

ماده ۲. صدور جواز تأسیس به نام متقاضیان، با رعایت ضوابط این دستورالعمل و قوانین و مقررات مربوط مجاز است.

ماده ۳. صدور جواز تأسیس به نام چند شخص حقیقی و یا چند شخص حقوقی مجاز نیست.

ماده ۴. اعتبار جواز تأسیس صادر شده ۶ ماه بوده و با ارائه گزارش پیشرفت فیزیکی طرح و تأیید آن توسط سازمان برای دوره‌ای دیگر تمدید می‌شود. تمدیدهای بعدی نیز منوط به ارائه گزارش پیشرفت است.

ماده ۵. مکان استقرار واحد استخراج کننده رمزارز متحمل ضوابط استقرار واحدهای صنعتی بوده و می‌بایست دارای کاربری صنعتی باشد. تبصره: مکان استقرار واحدهای استخراج کننده رمزارز شامل محدودیت محدوده (۱۲۰) کیلومتری شهر تهران، (۵۰) کیلومتری شهر اصفهان و (۳۰) کیلومتری مراکز سایر استان‌ها نمی‌باشند.

ماده ۶. صدور و یا اصلاح جواز تأسیس برای استخراج رمزارز در محل واحدهای تولیدی فعال صنعتی و معدنی موجود ممنوع است.

تبصره: صدور و اصلاح جواز تأسیس برای استخراج رمزارز در محل واحدهای موجود غیرفعال که حداقل ۳ سال از عدم فعالیت و یا تعلیق آنها گذشته باشد در چارچوب این دستورالعمل بلامانع است.

ماده ۷. صدور جواز تأسیس برای متقاضیانی که جمع توان برق مصرفی تجهیزات استخراج رمزارز آنها کمتر از ۲۵۰ کیلووات (ولت-آمپر) باشد، مجاز نیست.

ماده ۸. تأمین زیرساخت‌های لازم شامل برق، گاز، آب، اینترنت و ... بر عهده دارنده جواز تأسیس است.

تبصره: تأمین انرژی برق مورد نیاز، از طریق شبکه سراسری برق کشور و یا تولید برق به‌صورت خصوصی از طریق انرژی تجدیدپذیر، CHP، نیروگاه خصوصی و ... امکان‌پذیر است.

ماده ۹. در صورتی که سرمایه‌گذار بعد از فراهم کردن امکانات طرح از قبیل زمین، برق، ساختمان و تجهیزات، تقاضای صدور جواز تأسیس نماید و اقدامات انجام شده مطابق ضوابط این دستورالعمل باشد، صدور جواز تأسیس امکان‌پذیر است.

ماده ۱۰. صدور جواز تأسیس در محل استیجاری با حداقل اجاره یکساله، در چارچوب این دستورالعمل امکان‌پذیر است.

تبصره: برای واحدهای خارج از شهرک‌ها و نواحی صنعتی، ارائه قرارداد اجاره منعقد در دفاتر اسناد رسمی الزامی است و در شهرک‌ها و نواحی صنعتی منوط به موافقت شرکت شهرک‌های صنعتی استان خواهد بود.

ماده ۱۱. صدور مجوز در مناطق آزاد تجاری-صنعتی و ویژه اقتصادی در چارچوب ضوابط این دستورالعمل و با تفویض وزارت، توسط سازمان مسئول منطقه انجام خواهد شد.

ماده ۱۲. به منظور تأمین برق مورد نیاز، پس از صدور جواز تأسیس، اطلاعات مجوز در سامانه به وزارت نیرو ارسال می‌شود و پس از اختصاص انشعاب برق، وزارت نیرو اطلاعات آن را از طریق سامانه به وزارت صمت اعلام می‌نماید.

تبصره: در صورت اعلام متقاضی مبنی بر تأمین برق از طریق احداث نیروگاه حرارتی، جهت تأمین سوخت مورد نیاز به وزارت نفت معرفی خواهد شد.

ماده ۱۳. تغییر نام دارنده جواز تأسیس مستلزم ارائه روزنامه رسمی برای شخص حقوقی و گواهی دفاتر اسناد رسمی برای شخص حقیقی است.

صدور پروانه بهره‌برداری

ماده ۱۴. پس از اتمام مراحل احداث و راه‌اندازی واحد، بازدید و ظرفیت‌سنجی توسط سازمان انجام می‌شود با رعایت شرایط مندرج در جواز تأسیس، پروانه بهره‌برداری حسب مورد برای شخص حقوقی یا حقیقی صادر می‌گردد.

تبصره: صدور پروانه بهره‌برداری برای واحدهای فعال در زمینه استخراج رمزارز و فاقد جواز تأسیس، با رعایت ضوابط این دستورالعمل امکان‌پذیر است.

ماده ۱۵. اطلاعات درج‌شده در پروانه بهره‌برداری براساس فرم‌های سامانه شامل شناسه کسب و کار، تاریخ صدور و شماره ثبت دبیرخانه، نام و شناسه شخص حقیقی یا حقوقی دارنده پروانه، فهرست فعالیت‌ها و ظرفیت آن‌ها، سرمایه و اشتغال موجود خواهد بود.

ماده ۱۶. صدور پروانه بهره‌برداری برای متقاضیانی که جمع توان برق مصرفی تجهیزات استخراج رمزارز آنها **کمتر از ۲۵۰ کیلووات (ولت-آمپر)** باشد، مجاز نیست.

ماده ۱۷. صدور و یا اصلاح پروانه بهره‌برداری برای استخراج رمزارز در محل واحدهای تولیدی فعال صنعتی و معدنی موجود ممنوع است.

تبصره: صدور و اصلاح پروانه بهره‌برداری برای استخراج رمزارز در محل واحدهای تولیدی غیر فعال که حداقل ۳ سال از عدم فعالیت و یا تعلیق آنها گذشته باشد در چارچوب این دستورالعمل بلامانع است.

ماده ۱۸. صدور پروانه بهره‌برداری در محل استیجاری یا حداقل اجاره یکساله، در چارچوب این دستورالعمل امکان‌پذیر است.

تبصره: برای واحدهای خارج از شهرک‌ها و نواحی صنعتی، ارائه قرارداد اجاره منعقد در دفاتر اسناد رسمی الزامی است و در شهرک‌ها و نواحی صنعتی منوط به موافقت شرکت شهرک‌های صنعتی استان خواهد بود.

ماده ۱۹. برای واحدهای دارنده پروانه بهره‌برداری که با رعایت ضوابط این دستورالعمل نسبت به تغییر ظرفیت اقدام نموده‌اند، با رعایت مفاد ماده ۱۶ این دستورالعمل، پروانه بهره‌برداری جدید صادر و جایگزین پروانه قبلی می‌شود.

تبصره: عبارت "این پروانه جایگزین پروانه بهره‌برداری شماره مورخ گردیده است." در پروانه بهره‌برداری جدید درج خواهد شد.

ماده ۲۰. در صورت استفاده از شبکه سراسری برق در زمان صدور پروانه بهره‌برداری، استعلام لازم از طریق سامانه از وزارت نیرو انجام خواهد شد.

ماده ۲۱. تغییر نام دارنده پروانه بهره‌برداری مستلزم ارائه روزنامه رسمی برای شخص حقوقی و گواهی دفاتر اسناد رسمی برای شخص حقیقی است.

ماده ۲۲. مدت اعتبار پروانه بهره‌برداری برای فعالیت استخراج رمزارز یکسال است و با ارائه گزارش عملکرد از سوی متقاضی و نظارت سازمان قابل تمدید است.

ماده ۲۳. رعایت ضوابط مربوط به برجسب انرژی و استانداردهای کیفیت توان الکترونیکی و استانداردهای فناوریانه مرتبط برای تولید و واردات تجهیزات فرآورده‌های پردازش رمزنگاری شده رمزارزها (ماینینگ) در صورت ابلاغ از سوی مؤسسه استاندارد الزامی است.

ماده ۲۴. در زمان درخواست صدور پروانه بهره‌برداری، ثبت مشخصات دستگاه‌های منصوبه، وفق فرم موجود در سامانه، شامل تعداد، نوع، میزان مصرف انرژی، شرکت سازنده، توان پردازش و... در سامانه الزامی است و تغییرات تجهیزات نیز توسط متقاضی در سامانه به‌روزرسانی خواهد شد.

ماده ۲۵. صدور مجوزهای موضوع این دستورالعمل از طریق سامانه انجام می‌شود و هرگونه توضیح و تغییر به صورت دستی در مجوزهای صادره ممنوع است.

ماده ۲۶. هزینه صدور و تمدید جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری براساس قوانین و مقررات دریافت می‌شود.

ماده ۲۷. مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این دستورالعمل بر عهده معاونت‌های طرح و برنامه و امور صنایع بوده و هرگونه تغییر در دستورالعمل با پیشنهاد مشترک معاونین مذکور و تأیید وزیر صنعت، معدن و تجارت خواهد بود.

ماده ۲۸. این دستورالعمل در ۲۸ ماده و ۹ تبصره تهیه و به تصویب رسیده است.

تصویب‌کننده

پیشنهاد دهنده

رضا رحمانی

سعید زرنندی

وزیر صنعت، معدن و تجارت

معاون طرح و برنامه